

การศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

The Internet Using Behavior and Learning Achievement A Case Study: Rajamangala University of Technology Phra Nakhon Students

จอมพล เล้ารุ่งเรือง¹

จิรพล ลังษ์โพธิ์²

วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

E-mail: iamjom5@hotmail.com¹

E-mail: jirapon.s@gmail.com²

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุ 20-22 ปี เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วเฉลี่ย 9.37 ปี และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 (พอใช้) มากที่สุดใช้อินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุดในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. และใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน โดยใช้สมาร์ตโฟนในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด เว็บไซต์แรกที่ยอมรับใช้คือ google.com และส่วนใหญ่ใช้เวลามากกว่า 60 นาที ในการหาความรู้เพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านนักศึกษา) มากที่สุดในประเด็น “นักศึกษามีความสนใจในวิชาเรียนและในสาขาวิชาที่เรียน” ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านสถานศึกษา) มากที่สุดในประเด็น “เพื่อนสนิทของนักศึกษามักใช้อุปกรณ์สื่อสารและอินเทอร์เน็ตในเวลาเรียน” ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านครอบครัว) มากที่สุดในประเด็น “ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้นักศึกษารักในการเรียน” และในส่วนของ การทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา และระยะเวลาที่เคยใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเพศหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าเพศชาย ผู้ที่มีอายุ 20-22 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าช่วงอายุอื่นๆ ผู้ที่ศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีวิศวกรรมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าผู้ที่ศึกษาในคณะอื่นๆ และผู้ที่มีระยะเวลาที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วมากกว่า 10 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ดีกว่าผู้ที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วน้อยกว่า 2) พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ที่มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่าผู้ที่มีระยะเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อวันน้อยกว่า 3) นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสถานศึกษาแตกต่างกัน โดยพบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (ต้องปรับปรุง) จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสถานศึกษามากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่า

คำสำคัญ: อินเทอร์เน็ต พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

This Research Study on “The Internet Using Behavior and Learning Achievement A Case Study: Rajamangala University of Technology Phra Nakhon Students”, aimed to study the internet using behavior and the factors that affected students’ achievement of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. The quantitative research was used in the form of the survey research. By utilizing questionnaire as a tool for collecting data from the students in the University of Technology Phra Nakhon. Sample were 400 students of RMUTP. The study found that the majority of the sample was male over female, with age of 20-22. They had been using the Internet in average of 9.37 years. The learning achievements were between 2.00 to 2.50 (fair level). They used the internet most often during 6.01-9.00 pm. and used the internet more than six hours per day. Using smart phone most to connect to the internet. The first popular website used was google.com and it was mainly used to find out more knowledge more than 60 minutes. The majority of students’ opinions towards the learning achievement for student aspect, university aspect, and family aspect were: “they were interested in subject and major of their studies”, “their close friends often used the cell phones and internet access in class”, and “the role model of their parents made them love to study, respectively. In the case of testing hypothesis, the study found that: 1) Sex, age, faculty and the duration of the internet usage are factors that affected the students’ learning achievement statistically, at the 0.05 significant level, whereas female students, students aged 20-22 had higher learning achievement than males and other age groups. Moreover, students of the Faculty of Home Economics, and students who had used the internet more than 10 years had higher learning achievement than those who were in other faculty and had used the internet less than 10 years. 2) The internet usage behavior was statistically related to the students’ learning achievement, at the 0.05 significant level, whereas the students who used the internet more than 6 hours a day had higher learning achievement rates than those who used it less. 3) The difference in the students’ learning

achievement was a factor affecting the achievement of the University. The study found that the students with lower learning achievement (improvement required) would negatively contribute to the learning achievement of the University.

KEYWORDS: Internet, Internet Using Behavior, Learning Achievement

บทนำ

อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่และมีผู้ใช้งานอยู่ทั่วโลก ทำให้การติดต่อสื่อสารในปัจจุบันมีความสะดวก รวดเร็ว และไร้พรมแดน ทั้งยังเป็นเสมือนคลังความรู้รวบรวมข้อมูลต่างๆ ไว้มากมายมหาศาล และยังเป็นจุดเชื่อมต่อไปยังแหล่งความบันเทิงต่างๆ ในโลกอินเทอร์เน็ตอีกด้วย ดังนั้นจึงมีจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตจากอดีตจนถึงปัจจุบันเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560) พบว่าประเทศไทยมีจำนวนผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในปี พ.ศ. 2560 อยู่ที่ 33.4 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 52.9 ของประชากรในประเทศทั้งหมด 63.1 ล้านคน และจากผลการสำรวจพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ปี พ.ศ. 2560 (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), 2560) พบว่ากิจกรรมของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต 3 อันดับแรก ได้แก่ 1) การใช้โซเชียลมีเดีย (Line, Facebook, Instagram, Youtube) 2) การค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และ 3) การรับ-ส่งอีเมล นอกจากนี้การติดต่อสื่อสารและความบันเทิงแล้ว อินเทอร์เน็ตยังเข้ามามีบทบาทในด้านการศึกษาอีกด้วย โดยจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันมีการเรียนการสอนในระบบการเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-learning) เพื่อให้ นักศึกษาได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกห้องเรียน หรือการเรียนรู้ผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปในระบบออนไลน์ต่างๆ เช่น โปรแกรมการเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นต้น หรือการเกิดขึ้นของห้องเรียนออนไลน์ในสถานศึกษาหลายแห่ง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตและนำมาประยุกต์ใช้ในวิชาเรียน

รวมทั้งการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารกับอาจารย์ผู้สอน ส่งการบ้าน รายงานผ่านทางอีเมล หรือช่องทางออนไลน์อื่นๆ ทำให้มีความสะดวกและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น แต่ในขณะเดียวกัน การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ก็เป็นสิ่งที่เป็นปัญหาอยู่ในปัจจุบัน เช่น การคัดลอกข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาใช้โดยไม่มีการวิเคราะห์ข้อมูลและเลือกใช้ข้อมูลไม่ถูกต้อง ทำให้พบผลงานของนักศึกษาที่เป็น การคัดลอกมาทั้งหมดจากข้อมูลในอินเทอร์เน็ต รวมถึงไม่มีกรอ้างอิงที่มาของข้อมูล ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของนักศึกษาในเรื่องของการไม่รู้จักการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ข้อมูล และการเลือกใช้ข้อมูลอย่างถูกต้องเหมาะสม และอาจส่งผลกระทบต่อผลการเรียนของนักศึกษาตามมา ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา รวมทั้งความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับ ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการเกี่ยวกับการใช้อินเทอร์เน็ต กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาให้กับผู้ปกครองและครู/อาจารย์ในสถานศึกษา รวมทั้งสะท้อนให้เห็นถึงข้อดีข้อเสียของอินเทอร์เน็ตกับการศึกษาอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
5. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สมมติฐาน

1. ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
3. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษา: นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” ได้อาศัยแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต แนวคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการเปิดรับสื่อ (กาญจนา แก้วเทพ, 2554) ได้อธิบายว่า โดยส่วนใหญ่ในการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารนั้น คนเรามาความตั้งใจที่จะแสวงหา

ข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อเพื่อควบคุมสถานการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการลงมือกระทำ (เช่น รายงานพยากรณ์อากาศ) เมื่อมีความตั้งใจที่แน่วแน่ดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงมิใช่กิจกรรมที่กระทำไปตามยถากรรมหรือไร้เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าประสงค์ที่แน่นอน (เรียกว่าเป็น Goal - oriented activity) ในท่ามกลางสภาวะการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสารนี้ สื่อมวลชนมิได้เป็นทางเลือกเดียวของคุณคน หากทว่าเป็นเพียงตัวเลือกตัวหนึ่งท่ามกลางตัวเลือกตัวอื่นๆ และสื่อมวลชนคงต้องพบว่าแหล่งข่าวสาร อื่นๆ มีฐานะเป็นคู่แข่งไปโดยปริยาย (หลักการข้อนี้มีนัยยะที่ลดสถานะและความสำคัญของสื่อมวลชนที่มีต่อบุคคลลงมา) สำหรับทิศทางที่บุคคลจะเลือกแสวงหาและใช้สื่อประเภทใดนั้น จะเกิดจากความต้องการของบุคคลนั้นเป็นปฐมเหตุ จากนั้นความต้องการดังกล่าวจะถูกแปรมาเป็นแรงจูงใจ (Motivation) ที่จะผลักดันให้บุคคลเคลื่อนไหวเข้าหาการใช้สื่อประเภทต่างๆ

2. แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต อินเทอร์เน็ต (Internet) เป็นเครือข่ายที่มีการเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าด้วยกัน ดังนั้นอินเทอร์เน็ตจึงเป็นเครือข่ายขนาดมหึมา ที่สามารถย่อโลกของมนุษย์เราให้มีขนาดเล็กกลง ทำให้สามารถติดต่อสื่อสารข้ามทวีปได้ในระยะเวลาอันสั้น ในปัจจุบันเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาก้าวล้ำไปมาก เนื่องจากเป็นเทคโนโลยีที่มีประโยชน์ต่อมนุษยชาติเป็นอย่างมาก มีการพัฒนาให้สามารถสื่อสารด้วยความเร็วสูงและนำมาประยุกต์ใช้งานได้อย่างหลากหลายจนกลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์ไปแล้ว (ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์, 2553)

2.1 การประยุกต์ใช้งานอินเทอร์เน็ต

อินเทอร์เน็ตสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานในด้านต่างๆ ได้แก่ (ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์, 2553) ได้แก่ การประยุกต์ใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อ

การค้นหาข้อมูลผ่าน World Wide Web การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการสื่อสารในรูปแบบของอีเมล การแชท การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการดาวน์โหลดและอัปโหลดข้อมูล การประยุกต์ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อบำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ นอกจากนี้ ประสาทเนืองเฉลิม (2557) ยังได้กล่าวถึงการประยุกต์ใช้งานอินเทอร์เน็ต คือ การประยุกต์ใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา ได้แก่ การเรียนรู้แบบออนไลน์ (e-learning) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (Computer assisted instruction – CAI) วิดิทัศน์ตามอัธยาศัย (Video on demand – VOD) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (e-library)

2.2 คุณค่าของอินเทอร์เน็ตในการเรียนการสอน

ในปัจจุบันหลายประเทศรวมถึงประเทศไทยได้นำอินเทอร์เน็ตไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนซึ่งสามารถสรุปคุณค่าของอินเทอร์เน็ตในด้านการเรียนการสอนได้ ดังนี้ (ประสาท เนืองเฉลิม, 2557)

- 1) การใช้กิจกรรมบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับสังคม วัฒนธรรมและโลกมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ตอนุญาตให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารกับผู้คนทั่วโลกได้อย่างรวดเร็ว และสามารถสืบค้นหรือเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศจากทั่วโลกได้เช่นกัน
- 2) เป็นแหล่งความรู้ขนาดใหญ่สำหรับผู้เรียน สามารถค้นหาข้อมูลในลักษณะใดๆ ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหวหรือในรูปแบบของสื่อประสม โดยการสืบค้นผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่โยงใยกับแหล่งข้อมูลต่างๆ ทั่วโลก
- 3) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้เรียนในด้านทักษะการคิดอย่างมีระบบ (High-order thinking skills) โดยเฉพาะทักษะการวิเคราะห์สืบค้น (Inquiry-based analytical skill) การคิดเชิงวิพากษ์ (Critical thinking) การวิเคราะห์ข้อมูล การแก้ปัญหา และการคิดอย่างอิสระ
- 4) สนับสนุนกระบวนการสหสาขา

วิชาการ (Interdisciplinary) กล่าวคือ การนำเครือข่ายมาใช้เชื่อมโยงกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น นักการศึกษาสามารถที่จะบูรณาการการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ เช่น คณิตศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ เข้าด้วยกัน 5) ช่วยขยายขอบเขตของห้องเรียนออกไป เพราะผู้เรียนสามารถที่จะใช้เครือข่ายในการสำรวจปัญหาต่างๆ ที่ผู้เรียนมีความสนใจ นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งอาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป ทำให้มุมมองของตนเองกว้างขึ้น 6) การที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตอนุญาตให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่ให้คำปรึกษาได้ และการที่ผู้เรียนมีความอิสระในการเลือกศึกษาสิ่งที่ตนเองสนใจ ถือเป็นแรงจูงใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.3 อนาคตของอินเทอร์เน็ต

ปี ค.ศ. 2020 Pew Research Center ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้สำรวจความคิดเห็นนักคิด นักวิชาการทางเทคโนโลยี และผู้เกี่ยวข้องในแวดวงอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับผลกระทบของอินเทอร์เน็ตที่มีต่อสังคม การเมือง และเศรษฐกิจใน ปี ค.ศ. 2020 (รอฮิม ปรามาส, 2554) โดยในที่นี่จะขอกกล่าวถึงอนาคตของอินเทอร์เน็ตที่มีความเกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ คือ จากการสำรวจความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญชั้นนำ ผู้สร้างเทคโนโลยี นักธุรกิจแถวหน้าและผู้เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตจำนวน 1,196 รายพวกเขา คาดว่า โทรศัพท์เคลื่อนที่จะกลายเป็นอุปกรณ์หลักในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตของผู้คนส่วนใหญ่ทั่วโลก โครงสร้างพื้นฐานของระบบอินเทอร์เน็ตและระบบส่งงานด้วยเสียงพูดจะก้าวหน้าขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่าอินเทอร์เน็ตจะช่วยพัฒนาระดับสติปัญญาและวิถีคิดของมนุษย์ รวมทั้งเปลี่ยนแปลงแบบแผนวิถีของการเขียน การอ่านของมนุษย์ผ่านทางอุปกรณ์และแอปพลิเคชันก้าวหน้าชนิดใหม่ๆ ที่เราคาดไม่ถึง และร้อยละ 76 ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “ในปี ค.ศ. 2020 ผู้คนที่

ใช้อินเทอร์เน็ตจะมีระดับสติปัญญาสูงขึ้น เนื่องจากสามารถเข้าถึงข้อมูลจำนวนมากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อนจึงทำให้ฉลาดมากขึ้น และตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าเดิม คำกล่าวที่ว่า “กูเกิ้ลจะทำให้มนุษย์โง่เขลาลง” เป็นคำกล่าวที่ผิด” อีกทั้งร้อยละ 65 ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “ในปี ค.ศ. 2020 จะชัดเจนว่าอินเทอร์เน็ตได้ปรับปรุงและยกระดับการเขียน การอ่าน กระบวนการประมวลผลและใช้ความรู้ของมนุษย์” และทรัพยากรบนอินเทอร์เน็ตและบรรดาเสรีชนอนเงินจะพัฒนาศักยภาพในการคิดของมนุษย์ เราไม่จำเป็นต้องท่องจำข้อมูลต่างๆ จำนวนมากอีกต่อไป แต่เราจะหันไปให้ความสำคัญกับการคิด วิธีคิดเชิงพินิจพิเคราะห์ (Critical Thinking) และทักษะในการวิเคราะห์ การท่องจำน้อยลงจะทำให้ผู้คนสามารถใช้สมองและเวลามากขึ้นในการพัฒนาทักษะใหม่ๆ เหล่านี้

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษา นิยามหรือความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่ามีผู้ให้ความหมายไว้อย่างหลากหลาย ซึ่งสามารถกล่าวโดยสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ผลที่เกิดจากการเรียนของผู้เรียนที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนการสอน แสดงอยู่ในรูปของคะแนนหรือเกรด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพของผู้เรียน Prescott (1961, อ้างถึงใน ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์, 2543) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไว้ 6 ประการ ดังนี้

3.1 องค์ประกอบทางด้านร่างกาย ได้แก่ อัตราการเจริญเติบโตของร่างกาย สุขภาพและข้อบกพร่องและลักษณะท่าทางของร่างกาย

3.2 องค์ประกอบทางความรัก ได้แก่ ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว

3.3 องค์ประกอบทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเป็นอยู่

ของสมาชิกในครอบครัว สภาพแวดล้อมทางบ้าน การอบรมและฐานะทางบ้าน

3.4 องค์ประกอบทางด้านความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของผู้เรียน กับเพื่อนวัยเดียวกัน

3.5 องค์ประกอบทางการพัฒนาแห่งตน ได้แก่ สติปัญญา ความสนใจ เจตคติและแรงจูงใจ

3.6 องค์ประกอบทางการปรับตัว ได้แก่ ปัญหาการปรับตัว การแสดงออกทางอารมณ์

Prescott (1961, อ้างถึงใน ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์, 2543) กล่าวว่า องค์ประกอบทั้ง 6 ด้านนี้ โดยธรรมชาติแล้วบางองค์ประกอบเป็นสิ่งที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน แต่แต่ละคนแตกต่างกันไป โดยองค์ประกอบด้านหนึ่งอาจจะส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนคนหนึ่ง แต่อาจจะเป็นอุปสรรคต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอีกคนหนึ่งได้ และยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่าองค์ประกอบใดมีความสำคัญมากกว่ากัน

นอกจากนี้ สราวุธ มาลา (2545) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านผู้เรียน ผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งหากผู้เรียนขาดความพร้อมที่จะศึกษาก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย โดยปัจจัยด้านผู้เรียนประกอบด้วย

1.1 ความพร้อมทางด้านร่างกาย เป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมากที่ทำให้คนเราพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ รอบตัว หากร่างกายไม่ปกติ เช่น เจ็บป่วย พักการ ย่อมทำให้เกิดอุปสรรคในการเรียนรู้ ดังนั้นสุขภาพที่แข็งแรง สติปัญญาดี ไม่มีความวิตกกังวล ในจิตใจและไม่มีสภาวะแวดล้อมอื่นๆ มารบกวนก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นได้

1.2 ความเข้าใจในวิชาที่เรียน การเรียนรู้ของผู้เรียนต้องอาศัยการศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ว่าวิชาที่กำลังศึกษาอยู่นั้นเนื้อหา หลักสูตร การจัดการเรียน การสอนอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบว่าต้องเรียน

อะไรและต้องทำอะไรบ้างให้บรรลุผลในการเรียน แสดงให้เห็นถึงความสนใจของผู้เรียนต่อวิชาที่เรียนด้วย

1.3 ค่านิยม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะเป็นเหตุหรือแรงจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในการเรียน เช่น ค่านิยมในการเลือกเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง เป็นต้น

1.4 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการกระตุ้น พลังขับ หรือแรงขับ ให้ผู้เรียนเกิดความปรารถนาที่จะเรียนให้สำเร็จลุล่วงจนได้ เช่น มีอาชีพที่ใฝ่ฝัน เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านผู้สอน ผู้สอนเป็นผู้ที่จะให้ความรู้ ฝึกฝน อบรม ชี้แนะการเรียนของผู้เรียนให้ไปในทางที่ถูกต้องเหมาะสม และสร้างเสริมประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนเพิ่มเติม โดยปัจจัยด้านผู้สอนประกอบด้วย

2.1 การพัฒนาความรู้ของผู้สอน เพราะในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงข่าวสารและเทคโนโลยีตลอดเวลา ดังนั้นผู้สอนจึงต้องหาความรู้เพิ่มเติม หรือหาความรู้ใหม่มาแทนความรู้เก่า และปรับปรุงตำราที่ใช้ในการสอนให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

2.2 ความรู้ในวิชาที่สอน เป็นสิ่งที่ผู้สอนทุกคนคงตระหนักกันดีในเรื่องนี้ การเป็นผู้สอนที่มีความรู้จริงในวิชาที่สอน ซึ่งบางคนอาจได้รับการเล่าเรียนมาก่อนหรือบางคนก็มาศึกษาเพิ่มเติมในขณะที่เป็นผู้สอน นอกจากการมีความรู้แตกฉานในวิชาที่สอนแล้ว ผู้สอนต้องรู้จักใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนด้วย

3. ปัจจัยด้านสถานศึกษา คือ ความพร้อมของสถานศึกษา เช่น สภาพห้องเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนที่จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย

นอกจากนี้แล้ว ทักษะพื้นฐานของผู้เรียนที่มีติดตัวมาก่อนก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยเช่นกัน ผู้เรียนที่มีทักษะพื้นฐานมาก่อนย่อมได้เปรียบ

ในการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ (สรายุทธ มาลา, 2545)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 ดวงกมล คงเมือง (2545) ศึกษาเรื่อง “ผลกระทบทางครอบครัวต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือปัจจัยเชิงกระบวนการในครอบครัว เช่น ด้านความคาดหวังของบิดามารดาต่อการศึกษาของบุตร การใช้เหตุผลในการเลี้ยงดูบุตร ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร รูปแบบการเลี้ยงดูของครอบครัว มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2 ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) ศึกษาเรื่อง “การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์” ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 นักศึกษาส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับมาก ปัจจัยทางครอบครัวพบว่า ระดับการศึกษาของบิดา มารดา ฐานะทางเศรษฐกิจ (รายได้) ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ของบิดามารดา ความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับนักศึกษา และความคาดหวังของบิดามารดาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยพบว่า ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคุณลักษณะและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนกับนักศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และปัจจัยทางด้านตัวนักศึกษา พบว่าทัศนคติในการเรียนของนักศึกษา ด้านการยอมรับ

ในตัวครู และด้านการยอมรับคุณค่าการศึกษา ไม่มี ความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ส่วนนัยในการเรียนของนักศึกษาด้านการหลีกเลี่ยง ด้านการผัดเวลาหรือการจัดการเกี่ยวกับเวลา และ ด้านวิธีการทำงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.3 พรศิริ วิรัชวงศ์ (2545) ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่ศูนย์ คอมพิวเตอร์ ของคณะ/มหาวิทยาลัยในระดับมาก ส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ต 3-4 ครั้ง/สัปดาห์ เป็นเวลาเฉลี่ยมากกว่า 2 ชั่วโมงขึ้นไปถึง 3 ชั่วโมง/ครั้ง ในช่วงเวลา 21.01 น. ถึง 24.00 น. โดยใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง นักศึกษา ใช้บริการเว็ทไซด์เว็บในระดับมากที่สุด โดยเปิดรับ สารสนเทศบนเว็บไซต์ ติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่าย สันทนาการออนไลน์และถ่ายโอนแฟ้มข้อมูลในระดับ ปานกลางในการใช้อินเทอร์เน็ตนักศึกษามีจุดประสงค์ ด้านการศึกษา ด้านความบันเทิง และด้านธุระส่วนตัว อยู่ในระดับปานกลาง และพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพฤติกรรมสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ทั้ง 4 คณะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ จุดประสงค์ ด้านความบันเทิง สารสนเทศด้านบันเทิง และสารสนเทศ ด้านการศึกษานบนเว็บไซต์

4.4 Willoughby, Anderson, Wood, Mueller, & Ross (2009) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Fast searching for information on the Internet to use in a learning context : The impact of domain knowledge ที่ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 100 คน โดยการทดลองได้ให้นักศึกษาเขียนเรียงความ

2 เรื่อง โดยใช้อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล ซึ่งนักศึกษาจำนวน 100 คนใช้เวลาในการค้นหา ข้อมูลและเขียนเรียงความ 2 เรื่อง เสร็จภายในเวลา 30 นาที นอกจากนี้งานวิจัยของ Willoughby et al. (2009) ยังแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตค้นหาข้อมูลของผู้ที่มีความรู้ในด้านการค้นหาข้อมูลสูงกับผู้ที่มีความรู้ในการค้นหาข้อมูลระดับต่ำ ไม่ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเขียนเรียงความที่ได้รับมอบหมาย แต่ในผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการในด้านการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้การทำงานรวมถึงการค้นหาข้อมูลทำได้โดยง่าย

4.5 Gialamas, Nikolopoulou, & Koutromanos (2013) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Student Teachers' Perception about The Impact of Internet Usage on Their Learning and Jobs ซึ่งได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน และครูจำนวน 448 คน ในกรุงเอเธน ประเทศกรีซ ซึ่งนักเรียน และครู ส่วนใหญ่มองว่าการใช้งานอินเทอร์เน็ตในการเรียนจะช่วยให้การเรียนมีความน่าสนใจและมีประสิทธิภาพในการเรียนมากยิ่งขึ้น และความรู้ ความสามารถในการใช้งานอินเทอร์เน็ต ก็มีผลที่จะใช้ในการทำงานในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษา: นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร” เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จาก 9 คณะ ได้แก่ 1) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม 2) คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ 3)

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 4) คณะบริหารธุรกิจ
5) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 6) คณะ
วิศวกรรมศาสตร์ 7) คณะศิลปศาสตร์ 8) คณะ
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น และ 9) คณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวนทั้งสิ้น
13,343 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนด
ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณของทาโร
ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ
95 และค่าความคลาดเคลื่อนหรือผิดพลาดที่ยอมรับได้
ไม่เกินร้อยละ 5 หรือระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้น
ผู้วิจัยจึงใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน
ทั้งสิ้น 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ
แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งเป็นแบบสอบถาม
ชนิดปลายปิด (Close-ended Questions) แบ่งเป็น
5 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะ
ทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบ
สอบถามแบบเลือกตอบ (Check list) ซึ่งประกอบด้วย
เพศ อายุ คณะที่ศึกษา และระยะเวลาที่เคยใช้
อินเทอร์เน็ตมาแล้ว ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้ระบุผลการเรียนของ
นักศึกษา (GPA) ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับ
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เป็นแบบสอบถาม
แบบเลือกตอบ (Check list) ซึ่งประกอบด้วย
พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตทั่วไป และการใช้
อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้และในระหว่างการเรียนรู้ใน
ห้องเรียน และใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า (Likert
scale) กับคำถามจุดประสงค์ในการใช้งานอินเทอร์เน็ต
ในด้านการศึกษา ด้านความบันเทิง ด้านการติดต่อ
สื่อสาร และด้านการติดตามข่าวสาร ส่วนที่ 4 แบบ
สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต
ที่ส่งผลต่อการเรียน ใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า
(Likert scale) ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัย
ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้มาตรวัดแบบ
ประมาณค่า (Likert scale) ซึ่งประกอบไปด้วย คำถาม

เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ด้านนักศึกษา ด้านสถานศึกษา และด้านครอบครัว
การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวม
ข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตอบ
ด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaire)
ตามคณะต่างๆ ทั้ง 9 คณะ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลพระนคร

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย
ได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)
เป็นการบรรยายข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
เพื่ออธิบายลักษณะทางประชากร ผลสัมฤทธิ์ทาง
การเรียน พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และปัจจัย
ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)
ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน (Hypothesis Testing)
ตั้งไว้ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 โดยใช้สถิติ Chi-Square
และ Oneway ANOVA (F - test)

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 400 คน พบว่า
กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยร้อยละ
55.0 เป็นเพศชาย และร้อยละ 45.0 เป็นเพศหญิง
ส่วนใหญ่ร้อยละ 74.0 มีอายุ 20-22 ปี และร้อยละ
12.0 ศึกษาอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างเคย
ใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วเฉลี่ย 9.37 ปี โดยส่วนใหญ่
ร้อยละ 62.5 เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้ว 6-10 ปี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 34.8 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2.00-2.50 (พอใช้) รองลงมาร้อยละ 30.0 มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน 2.51-3.00 (ปานกลาง) ร้อยละ 20.3
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 (ดี) ร้อยละ 7.8
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง)

และร้อยละ 7.3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) ตามลำดับ

พฤติกรรมการใช้งานอินเทอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 41.0 ใช้อินเทอร์เน็ตบ่อยที่สุดในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. ร้อยละ 36.8 ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน และร้อยละ 54.8 ใช้สมาร์ทโฟนในการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตมากที่สุด โดยร้อยละ 43.3 นิยมใช้ระบบปฏิบัติการ Windows ในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ส่วนใหญ่ร้อยละ 77.8 ใช้งานอินเทอร์เน็ตในที่พักมากที่สุด กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 30.5 ใช้เวลามากกว่า 60 นาที ในการหาความรู้เพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียน และส่วนใหญ่ร้อยละ 66.3 ใช้อินเทอร์เน็ตในระหว่างที่อาจารย์สอนบางครั้ง เว็บไซต์แรกที่นิยมใช้งาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 62.0 นิยมใช้เว็บไซต์ google.com เป็นเว็บไซต์แรก การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก ระหว่างที่อาจารย์สอน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 70.8 ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอกระหว่างที่อาจารย์สอน บริการอินเทอร์เน็ตที่นิยมใช้บริการมากที่สุด อันดับที่ 1 คือการสนทนาออนไลน์ บริการอินเทอร์เน็ตที่นิยมใช้บริการมากที่สุด อันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 คือ ดูคลิปวิดีโอผ่านทาง Youtube ฯลฯ ประเภทของข่าวสารที่เลือกเปิดรับผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อันดับที่ 1 คือ ข่าวสารประเภทบันเทิงผ่าน ข่าวสารที่เลือกเปิดรับผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อันดับที่ 2 คือข่าวสารประเภทสินค้าและบริการ ประเภทของข่าวสารที่เลือกเปิดรับผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อันดับที่ 3 คือข่าวสารประเภทการศึกษา และกลุ่มตัวอย่างมีจุดประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษา มากที่สุดในประเด็น “ค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่สนใจ” (4.24) จุดประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตด้านความบันเทิงมากที่สุด ในประเด็น “ดูหนัง ฟังเพลงทางอินเทอร์เน็ต” จุดประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตด้าน การติดต่อสื่อสารมากที่สุด ในประเด็น “ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพูดคุยกับเพื่อน” (4.36) จุดประสงค์

ในการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการติดตามข่าวสารระดับมาก ในประเด็น “ติดตามข่าวสารด้านเทคโนโลยี” (3.87)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการเรียน กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการเรียน ระดับมาก ในทุกประเด็น ได้แก่ “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีข้อมูลในการทำรายงานหรือชิ้นงานเพิ่มขึ้น” (4.04) “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีความรู้รอบตัว และสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนได้” (4.04) “การใช้งานอินเทอร์เน็ตช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานกลุ่มมากขึ้น” (4.01) “การใช้อินเทอร์เน็ตมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้” (4.00) “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีความรู้ในเรื่องที่เรียนเพิ่มขึ้น” (3.99) “การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยให้สามารถส่งงานที่อาจารย์มอบหมายได้ทันเวลา” (3.91) “ข้อมูลในเว็บไซต์สามารถนำมาประกอบวิชาต่างๆ ได้ดี” (3.90) “การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยลดเวลาในการทำรายงานและการทำการบ้านให้น้อยลง” (3.79) “การอ่านข้อมูลในอินเทอร์เน็ตช่วยให้จำข้อมูลได้ดีกว่าการอ่านจากหนังสือ” (3.72) “การใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการศึกษจะทำให้ผลการเรียนเพิ่มขึ้น” (3.67) “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น” (3.62) “การใช้งานอินเทอร์เน็ตช่วยให้สนใจการเรียนมากขึ้น” (3.54)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านนักศึกษา) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็น ระดับมาก ในทุกประเด็น ได้แก่ “ท่านมีความสนใจในวิชาเรียน และในสาขาวิชาที่เรียน” (3.82) “ท่านเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ” (3.80) “ท่านมีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอนและมหาวิทยาลัย” (3.74) “ท่านมีความรู้ความสามารถ และทักษะในสาขาวิชาที่กำลังศึกษา มาก่อนแล้ว” (3.68) “ท่านมีสมาธิในขณะที่อยู่ในห้องเรียน” (3.59) และ “ท่านชอบอ่านหนังสือค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ตลอดเวลา” (3.58) ตามลำดับ ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านสถานศึกษา) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นระดับมาก ในประเด็น “เพื่อนสนิทของท่านมักใช้อุปกรณ์สื่อสาร

และอินเทอร์เน็ตในเวลา” (3.82) “ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและให้คำปรึกษาได้เป็นอย่างดี” (3.78) “ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี” (3.72) “เพื่อนสนิทของท่านเป็นคนที่มีผลการเรียนดี” (3.70) “ผู้สอนมีความสามารถในการสอน และสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ของนักศึกษา” (3.68) “เพื่อนสนิทของท่านเป็นคนขยันและตั้งใจเรียน” (3.68) “มหาวิทยาลัยมีเทคโนโลยีทางการสอนที่มีประสิทธิภาพ” (3.67) “มหาวิทยาลัยมีสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่ครอบคลุมทุกพื้นที่” (3.44) และระดับปานกลาง ในประเด็น “มหาวิทยาลัยมีสื่อการสอนช่วยให้เรียนย้อนหลังได้” (3.34) ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ด้านครอบครัว) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นระดับมาก ในประเด็น “ผู้ปกครองเป็นแบบอย่างที่ดี ทำให้ท่านรักในการเรียน” (3.99) “ผู้ปกครองให้การเอาใจใส่ดูแลท่านอย่างสม่ำเสมอ” (3.97) “ผู้ปกครองของท่านให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายและอุปกรณ์การเรียนอย่างสม่ำเสมอ” (3.92) และระดับปานกลาง ในประเด็น “ผู้ปกครองจำกัดเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต” (3.21) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ลักษณะทางประชากรมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ คณะที่ศึกษา และระยะเวลาที่เคยใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-Square พบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) 3.01-3.50 (ดี) 2.51-3.00 (ปานกลาง) เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ในขณะที่ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 (พอใช้) และต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง) ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง (Chi-Square = 26.853*, Sig. = 0.000) ผู้ที่มีอายุ 20-22 ปีมีผลการเรียนดีกว่าผู้ที่มีอายุในช่วงอายุอื่นๆ (Chi-Square = 31.637*,

Sig. = 0.000) ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) มากที่สุดร้อยละ 23.3 ศึกษาอยู่ในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ (Chi-Square = 182.600*, Sig. = 0.000) ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) มากที่สุดร้อยละ 11.0 เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วมากกว่า 10 ปี ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 (ดี) มากที่สุดร้อยละ 21.2 เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้ว 6-10 ปี ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 (ปานกลาง) มากที่สุดร้อยละ 34.0 เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วมากกว่า 10 ปี ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 (พอใช้) มากที่สุดร้อยละ 37.6 เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้ว 6-10 ปี และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง) มากที่สุดร้อยละ 22.0 เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้ว 1-5 ปี (Chi-Square = 22.625*, Sig. = 0.004)

สมมติฐานการวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพบว่า ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Chi-Square พบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) มากที่สุดร้อยละ 9.5 มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.01-3.50 (ดี) มากที่สุดร้อยละ 21.1 มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 (ปานกลาง) มากที่สุดร้อยละ 35.6 ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 4-6 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 (พอใช้) มากที่สุดร้อยละ 37.2 มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 1-3 ชั่วโมงต่อวัน และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง) ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.0 มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน (Chi-Square = 39.409*, Sig. = 0.000)

สมมติฐานการวิจัยที่ 3 นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสถานศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Oneway ANOVA (F - test) พบว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง) จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสถานศึกษา มากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) 3.01-3.50 (ดี) และ 2.00-2.50 (พอใช้) ($F = 2.669^*$, $Sig. = 0.032$)

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน โดยส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตผ่านสมาร์ทโฟนและเว็บไซต์แรกๆ ที่นิยมใช้งานคือ google.com ซึ่งมีความสอดคล้องกับการสำรวจความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญชั้นนำ ผู้สร้างเทคโนโลยี นักธุรกิจแถวหน้า และผู้เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต จำนวน 1,196 รายของ Pew Research Center ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า กลุ่มคนดังกล่าวคาดว่าโทรศัพท์เคลื่อนที่จะกลายเป็นอุปกรณ์หลักในการเชื่อมต่อกับอินเทอร์เน็ตของผู้คนส่วนใหญ่ทั่วโลกในปี ค.ศ. 2020 (รอฮิมปรามาท, 2554) และจากผลการวิจัยของผู้วิจัยในครั้งนี้ทำให้เห็นถึงความเป็นไปได้ของผลการสำรวจดังกล่าวได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้เว็บไซต์แรกๆ ที่นิยมใช้งานคือ google.com ซึ่งเป็นเสิร์ชเอนจิน ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลก สอดคล้องกับที่ รอฮิมปรามาท (2554) ได้กล่าวไว้ว่าทรัพยากรบนอินเทอร์เน็ตและบรรดาเสิร์ชเอนจิน จะพัฒนาศักยภาพในการคิดของมนุษย์ เราไม่จำเป็นต้องท่องจำข้อมูลต่างๆ จำนวนมากอีกต่อไป แต่เราจะหันไปให้ความสำคัญกับการคิด วิธีคิดเชิงพินิจพิเคราะห์

(Critical Thinking) และทักษะในการวิเคราะห์ การท่องจำน้อยลงจะทำให้ผู้คนสามารถใช้สมองและเวลามากขึ้นในการพัฒนาทักษะใหม่ๆ เหล่านี้

ผลการวิจัยพบว่า บริการอินเทอร์เน็ตที่นิยมใช้บริการมากที่สุด อันดับที่ 1 คือการสนทนาออนไลน์ และอันดับ 2 และ 3 คือ ดูคลิปวิดีโอ Youtube ฯลฯ

ประเภทของข่าวสารที่เลือกเปิดรับผ่านอินเทอร์เน็ตมากที่สุด อันดับที่ 1 คือข่าวสารประเภทบันเทิง อันดับที่ 2 คือข่าวสารประเภทสินค้าและบริการ และอันดับที่ 3 คือข่าวสารประเภทการศึกษา

จุดประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตพบว่า ด้านการศึกษา ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่สนใจมากที่สุด ด้านความบันเทิง ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อดูหนัง ฟังเพลงมากที่สุด ด้านการติดต่อสื่อสาร ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด ด้านการติดตามข่าวสาร ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อติดตามข่าวสารด้านเทคโนโลยีมากที่สุด

ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นไปตามทฤษฎีการเปิดรับสื่อตามที่ กาญจนา แก้วเทพ (2554) ได้อธิบายว่า โดยส่วนใหญ่ ในการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารนั้น คนเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อเพื่อควบคุมสถานการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการลงมือกระทำ เมื่อมีความตั้งใจที่แน่วแน่งดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงมิใช่กิจกรรมที่กระทำไปตามยถากรรมหรือไร้เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าประสงค์ที่แน่นอน

และจากสมมติฐานการวิจัย พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ช่วงเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต สถานที่ใช้ใช้งานอินเทอร์เน็ต ระยะเวลาในการหาความรู้เพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียน และการใช้บริการอินเทอร์เน็ตในระหว่างที่อาจารย์สอน ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. ระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) และ 3.01-3.50 (ดี) ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.51-3.00 (ปานกลาง) ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 4-6 ชั่วโมงต่อวัน ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.00-2.50 (พอใช้) ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ต 1-3 ชั่วโมงต่อวัน และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง) ส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน

จากผลการวิจัยดังกล่าวเมื่อนำมาพิจารณากับระยะเวลาที่ใช้ในการหาความรู้เพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนพบว่า นักศึกษาใช้เวลามากกว่า 60 นาที ในการหาความรู้เพิ่มเติมผ่านอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียน รวมทั้งจุดประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตด้านการศึกษาพบว่า 3 อันดับแรก นักศึกษามีจุดประสงค์เพื่อ “ค้นคว้าหาความรู้ในสิ่งที่สนใจ” “ใช้ข้อมูลอินเทอร์เน็ตเพื่อประกอบการทำแบบฝึกหัดและรายงาน” และ “ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาข้อมูลในวิชาเรียน” รวมทั้งในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการเรียนพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นระดับมากในทุกประเด็น ได้แก่ “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีข้อมูลในการทำรายงานหรือชิ้นงานเพิ่มขึ้น” “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีความรู้รอบตัว และสามารถนำมาปรับใช้ในการเรียนได้” “การใช้งานอินเทอร์เน็ตช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานกลุ่มมากขึ้น” “การใช้อินเทอร์เน็ตมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้” “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีความรู้ในเรื่องที่เรียนเพิ่มขึ้น” “การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยให้สามารถส่งงานที่อาจารย์มอบหมายได้ทันเวลา” “ข้อมูลในเว็บไซต์สามารถนำมาประกอบวิชาต่างๆ ได้ดี” “การใช้อินเทอร์เน็ตช่วยลดเวลาในการทำรายงานและการทำการบ้านให้

น้อยลง” “การอ่านข้อมูลในอินเทอร์เน็ตช่วยให้จำข้อมูลได้ดีกว่าการอ่านจากหนังสือ” “ท่านคิดว่าการใช้อินเทอร์เน็ตในด้านการศึกษจะทำให้ผลการเรียนเพิ่มขึ้น” “การใช้งานอินเทอร์เน็ตทำให้มีผลการเรียนดีขึ้น” “การใช้งานอินเทอร์เน็ตช่วยให้สนใจการเรียนมากขึ้น” นอกจากนี้แล้วยังพบว่าเว็บไซต์แรกที่นักศึกษานิยมใช้งานคือ google.com

จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น มีความน่าจะเป็นตามที่ Pew Research Center ประเทศสหรัฐอเมริกา ร่วมกับมหาวิทยาลัยเอลอน ได้สำรวจความคิดเห็นบรรดาผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่อยู่ในแวดวงอินเทอร์เน็ต จำนวน 895 คน ระหว่างปี 2009-2010 พบว่าบรรดาผู้ตอบแบบสอบถามเชื่อว่าอินเทอร์เน็ตจะช่วยพัฒนาระดับสติปัญญาและวิถีคิดของมนุษย์รวมทั้งเปลี่ยนแปลงแบบแผนวิถีของการเขียน การอ่านของมนุษย์ ผ่านทางอุปกรณ์และแอปพลิเคชันก้าวหน้าชนิดใหม่ๆ ที่เราคาดไม่ถึง และร้อยละ 76 ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “ในปี ค.ศ. 2020 ผู้คนที่ใช้อินเทอร์เน็ตจะมีระดับสติปัญญาสูงขึ้น เนื่องจากสามารถเข้าถึงข้อมูลจำนวนมากอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน จึงทำให้ฉลาดมากขึ้นและตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าเดิม คำกล่าวที่ผิด อีกทั้งร้อยละ 65 ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า “ในปี ค.ศ. 2020 จะชัดเจนว่าอินเทอร์เน็ตได้ปรับปรุงและยกระดับการเขียน การอ่าน กระบวนการประมวลผลและใช้ความรู้ของมนุษย์” ทรัพยากรบนอินเทอร์เน็ตและบรรดาเสรีซอเนจินจะพัฒนาศักยภาพในการคิดของมนุษย์ เราไม่จำเป็นต้องท่องจำข้อมูลต่างๆ จำนวนมากอีกต่อไป แต่เราจะหันไปให้ความสำคัญกับการคิด วิเคราะห์เชิงพิเคราะห์ (Critical Thinking) และทักษะในการวิเคราะห์ การท่องจำน้อยลงจะทำให้ผู้คนสามารถใช้สมองและเวลามากขึ้นในการพัฒนาทักษะใหม่ๆ เหล่านี้ (รอฮีม ปรามาท, 2554)

และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Willoughby et al. (2009) ได้ทำการวิจัยเรื่อง Fast Searching for Information on The Internet to Use in a Learning Context : The Impact of Domain Knowledge ที่ได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น นักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 100 คน โดยการ ทดลองได้ให้นักศึกษาเขียนเรียงความ 2 เรื่อง โดยใช้ อินเทอร์เน็ตในการค้นหาข้อมูล ซึ่งนักศึกษาจำนวน 100 คนใช้เวลาในการค้นหาข้อมูลและเขียนเรียงความ 2 เรื่อง เสร็จภายในเวลา 30 นาที ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าความสามารถในการใช้อินเทอร์เน็ตค้นหา ข้อมูลของผู้ที่มีความรู้ในด้านการค้นหาข้อมูลสูง กับผู้ที่มีความรู้ในการค้นหาข้อมูลระดับต่ำ ไม่ส่ง- ผลกระทบต่อความสามารถในการเขียนเรียงความที่ ได้รับมอบหมาย แต่ในผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ในด้านการค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้ การทำงานรวมถึงการค้นหาข้อมูลทำได้โดยง่าย กล่าวโดยสรุป ความรู้ ความสามารถในการใช้งาน อินเทอร์เน็ต เป็นปัจจัยสำคัญทางด้านการศึกษาที่ ควรส่งเสริมเพื่อช่วยให้นักศึกษาค้นหาข้อมูลจาก อินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนที่มีระยะเวลาจำกัด เพื่อช่วยนักศึกษาให้ สามารถประสบความสำเร็จจากการดึงข้อมูลที่ ต้องการจากอินเทอร์เน็ต

จากสมมติฐานการวิจัย นักศึกษาที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ผลการวิจัย พบว่า

1. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนด้านนักศึกษา และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนด้านสถานศึกษาแตกต่างกัน

โดยผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำกว่า 2.00 (ต้องปรับปรุง) จะมีปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนด้านสถานศึกษามากกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน 3.51-4.00 (ดีมาก) 3.01-3.50 (ดี) และ 2.00-2.50 (พอใช้) เป็นไปตามที่ สรายุทธ มาลา (2545) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ได้แก่ ปัจจัยด้านสถานศึกษา คือ ความพร้อมของสถานศึกษา เช่น สภาพห้องเรียน บรรยากาศในชั้นเรียนที่จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจใน การเรียนรู้ และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย และปัจจัยด้านผู้สอน ได้แก่ 1) การพัฒนาความรู้ของ ผู้สอนเพราะในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงข่าวสาร และเทคโนโลยีตลอดเวลา ดังนั้นผู้สอนจึงต้องหา ความรู้เพิ่มเติม หรือหาความรู้ใหม่มาแทนความรู้เก่า และปรับปรุงตำราที่ใช้ในการสอนให้มีความทันสมัย อยู่เสมอ และ 2) ความรู้ในวิชาที่สอน เป็นสิ่งที่ผู้สอน ทุกคนคงตระหนักกันดีในเรื่องนี้ การเป็นผู้สอนที่มี ความรู้จริงในวิชาที่สอน ซึ่งบางคนอาจได้รับการ เลาเรียนมาก่อนหรือบางคนก็มาศึกษาเพิ่มเติมใน ขณะที่เป็นผู้สอน นอกจากการมีความรู้แตกฉานใน วิชาที่สอนแล้ว ผู้สอนต้องรู้จักใช้วิธีการสอนที่เหมาะสม กับนักเรียนด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้จะเห็นได้ว่า อินเทอร์เน็ตมีผล ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังที่ได้เห็น จากผลการวิจัยไม่ว่าจะเป็น นักศึกษาที่มีผลการเรียนดี จะใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าผู้ที่มีผลการเรียนต่ำกว่า และความคิดเห็นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อ การเรียนก็ยังพบว่า นักศึกษาได้ใช้ประโยชน์จาก อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนในประเด็นต่างๆ เป็นอย่างมาก ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตมี บทบาทอย่างมากต่อการเรียนของนักศึกษา และเสิร์ชเอนจิน ก็เป็นจุดเริ่มต้นในการค้นคว้าหา ความรู้ต่างๆ โดยเฉพาะเว็บไซต์ google.com และสามารถกล่าวได้ว่าการใช้อินเทอร์เน็ตจะ ได้ประโยชน์หรือโทษมากกว่ากันนั้นก็ขึ้นอยู่กับ

วิจารณ์ญาณของผู้ใช้ ในการพิจารณาเลือกใช้ให้ถูกต้องเหมาะสม และได้ประโยชน์สูงสุด ดังที่ รอฮีม ปรามาท (2554) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีไม่ใช่ปัญหา แต่ขึ้นกับลักษณะนิสัยและพฤติกรรมประจำตัวของแต่ละบุคคล อินเทอร์เน็ตและเสิร์ชเอนจิน เป็นเพียงเครื่องมือพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่แล้วของมนุษย์ ถ้าพวกเขา มีแรงจูงใจในการเรียนรู้และมีความกระตือรือร้น จะสามารถใช้เครื่องมือใหม่ๆ ในการท่องเที่ยวสำรวจและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ อย่างน่าตื่นตาตื่นใจ แต่ถ้าพวกเขา เกียจคร้านหรือขาดความตั้งใจจริงในการศึกษาเรียนรู้ พวกเขาจะพบวิธีการใหม่ๆ ในการเฉไฉ เบี่ยงเบน และผิดพลาดถึงเวลาลงไปเรื่อยๆ โดยไม่รู้ตัว

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการใช้ประโยชน์จากการวิจัยนี้ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีจะเป็นเพศหญิง ที่เคยใช้อินเทอร์เน็ตมาแล้วมากกว่า 10 และมีระยะเวลาในการใช้งานอินเทอร์เน็ตมากกว่า 6 ชั่วโมงต่อวัน รวมทั้งระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตที่ส่งผลต่อการเรียน ซึ่งอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น แสดงให้เห็นว่า อินเทอร์เน็ตมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเป็นอย่างมาก อีกทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านสถานศึกษามีความสำคัญต่อนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำ ดังนั้นองค์ประกอบต่างๆ ไม่ว่าจะพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา คุณประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต และปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ย่อมส่งผลซึ่งกันและกัน การใช้อินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้อง เหมาะสม และการเลือกใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุดจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อนักศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งที่สถานศึกษาควรให้ความสำคัญในการให้ความรู้แก่นักศึกษาในประเด็นดังกล่าวสอดแทรกไปกับการเรียนการสอนในวิชาต่างๆ รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ทั้งในด้านบุคลากร และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ตที่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเป็น

ปัจจัยหนึ่งของการเรียนรู้ในยุคปัจจุบัน สำหรับข้อควรระวังในการนำการวิจัยนี้ไปใช้ประโยชน์คือ เป็นการวิจัยเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้มีผลที่แตกต่างกันออกไปในมหาวิทยาลัยอื่นๆ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. 2554. **สื่อสารมวลชน: ทฤษฎี และแนวทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- ดวงกมล คงเมือง. 2545. **ผลกระทบทางครอบครัว ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์. 2543. **การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ประสาธน์ เถลิง. 2557. **อินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ฝ่ายตำราวิชาการคอมพิวเตอร์. 2553. **อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น.** กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- พรศิริ วิรัชวงศ์. 2545. **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- รอฮีม ปรามาท. 2554. **โลกเครือข่าย: อนาคตของอินเทอร์เน็ต.** กรุงเทพฯ: โฟสต์บุ๊กส์.

สรายุทธ มาลา. 2545. ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยเทคนิค เขตการศึกษา 4 ภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน). 2560. รายงานการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2560. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2560, จาก <https://www.etda.or.th/publishing-detail/thailand-internet-user-profile-2017.html>

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2560. การสำรวจการมีใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน พ.ศ. 2560. สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2560, จาก http://www.nso.go.th/sites/2014/DocLib13/ด้านICT/เทคโนโลยีในครัวเรือน/2560/FullReportICT_60.pdf

Gialamas, V., Nikolopoulou, K., & Koutromanos, G. 2013. Student teachers' perceptions about the impact of internet usage on their learning and jobs. *Computer & Education*, 62: 1–7.

Willoughby, T., Anderson, S. A., Wood, E., Mueller, J., & Ross C. 2009. Fast searching for information on the Internet to use in a learning context: The impact of domain knowledge. *Computer & Education*, 52(3): 640–648.